



Arrest

nr. 162 922 van 26 februari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 juni 2013 waarbij geweigerd wordt om een aanvraag tot verlenging van een machtiging tot voorlopig verblijf in te willigen, voordien toegestaan op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 juni 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 juli 2013 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat VAN WALLE *loco* advocaat G. BEAUTHIER en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 juli 2008 dient verzoekster een asielaanvraag in. Op 5 maart 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 28 835 van 18 juni 2009 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus opnieuw weigert toe te kennen.

Op 4 september 2009 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 23 oktober 2009 is de aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 17 mei 2011 is de aanvraag gegrond verklaard, waarna zij in het bezit is gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BIVR), geldig tot 9 juni 2012.

Op 23 mei 2012 neemt de gemachtigde de beslissing waarbij het BIVR wordt verlengd tot 9 juni 2013.

Op 7 maart 2013 dient verzoekster een aanvraag in tot verlenging van de voorlopige verblijfsmachtiging.

Op 7 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij wordt geweigerd om de aanvraag tot verlenging van een machtiging tot voorlopig verblijf in te willigen, aan verzoekster ter kennis gebracht op 25 juni 2013. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“NAAM:

G., N. (R.R.: ...)

nationaliteit: Armenië

geboren te Nor-Gekhi op (...)1963

adres: (...)

Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 07.03.2013 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, heb ik de eer u mee te delen dat, overeenkomstig artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007), aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkene een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten heeft ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 04.09.2009. Dat dit verzoek door onze diensten op 17.05.2011 gegrond werd verklaard waarna betrokkene in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 09.06.2012, en verlengd tot 09.06.2013, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden(en):

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft m.n.:

De arts-adviseur komt in haar medisch verslag van 05.06.2013 (zie uitgebreid medisch verslag in gesloten omslag in bijlage) tot het besluit dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden.

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

- 1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of
- 2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Op 7 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 25 juni 2013. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van PF, attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

G., N. geboren te Nor-Gekhi op (...)1963, nationaliteit Armenië

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

□ 2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: betrokkene werd niet als vluchteling erkend."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enige middel voert verzoekster onder meer de schending aan van de motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht.

Ter adstruering van het eerste onderdeel van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

"AANGEZIEN het verzoek tot verblijfsverlenging werd afgewezen o.b.v oude medische attesten en zonder te beschikken over concrete en gedetailleerde informatie

TERWIJL er op geen enkel ogenblik een schrijven gericht werd aan verzoekster, dat nochtans wel werd aangekondigd, met de vraag medische documenten voor te leggen

• De verplichting van formele motivering, die weegt op de tegenpartij, bevat ten minste de verplichting verzoekster te informeren met betrekking tot de redenen, die geleid hebben tot de betreffende beslissing en dit onder vorm van een motivering die een antwoord biedt op de argumenten ingeroepen door verzoekster. Eveneens dient deze verplichting verzoeker in staat te stellen de redenen te kennen waarop de beslissing gebaseerd is door op duidelijke en ondubbelzinnige wijze de redeneringswijze van de tegenpartij weer te geven en verzoeker zo toe te laten zich te verdedigen tegen deze beslissing voor de bevoegde instantie.

De wet stelt dat de motivering afdoende dient té zijn. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Teneinde als afdoende te kunnen beschouwd worden dient de motivering steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht dienen in Overweging genomen te worden. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht dient er nagegaan te worden of de tegenpartij bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster is van oordeel dat de tegenpartij bij het nemen van de bestreden beslissing niet voldaan heeft aan zijn motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht, om de volgende redenen.

Op 25 juni 2013 werd een beslissing van weigering tot verlenging van verblijf ten kennis gegeven aan verzoekster.

Deze beslissing werd genomen terwijl er haar m.b.t. deze verlenging op geen enkel moment schriftelijk bijkomende medische documenten gevraagd werden.

Dit werd telefonisch nagevraagd en bevestigd door de tegenpartij. Een volledig afschrift van het administratief dossier werd opgevraagd, en ook hier werd geen brief in teruggevonden die betrekking heeft op de verlenging in 2013.

De laatste beslissing tot verlenging van verblijf van 23 mei 2012 vermeldt nochtans: (stuk 3)

"Om een volgende verblijfsverlenging te verkrijgen zal G. N. uitgenodigd worden ons een medisch attest dat zich opnieuw uitspreekt over de evolutie van haar ziekte alsook alle andere nuttige medische rapporten met betrekking tot de ziekte over te maken en indien nodig opgeroepen worden door de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken voor een medische herevaluatie."

Toch werd verzoekster, hoewel dit op voorhand aangekondigd werd, niet schriftelijk uitgenodigd tot het voorleggen van medische documenten.

Verzoekster legde op eigen initiatief de volgende documenten voor:

- consolidatieverslag d.d. 23.08.2010
- protocol van gastroscopie van 24.09.2010
- medisch getuigschrift d.d. 26.02.2013 van endocrinoloog dr. K
- medisch getuigschrift d.d. 06.03.2013 van huisarts dr. D

De tegenpartij dient haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve niet alleen in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken, maar zich eveneens voldoende dient te informeren naar de nieuwe elementen in het dossier. De verplichting rust op verzoekster om alle gevraagde documenten voor te leggen, zij dient hier echter eerst schriftelijk toe uitgenodigd te worden.

De beslissing is bijgevolg lacunair en dient nietig verklaard te worden.

• Het medisch advies van de arts-geneesheer, dat integraal deel uitmaakt van de motivering van de bestreden beslissing, vermeldt bovendien ettelijke malen de onvolledigheid van het medisch dossier, in de volgende bewoordingen: (stuk 2)

Met betrekking tot de leukemie:

'We beschikken niet over aanvullende internistische (hematologische/endologische) getuigschriften/verslagen aangaande de verdere evolutie van de beschreven hemato-oncologische behandeling/opvolging van 2010, het verslag van dokter V van 08.11.2010 is het meest recente medisch-specialistisch verslag met betrekking tot betrokkene 's hemato-oncologische problematiek waarover wij beschikken'

Met betrekking tot de diabetes-mellitus:

'Dokter D attesteerde in dit medisch getuigschrift verder dat er sprake was van instabiele insuline-afhankelijke diabetes en dat betrokkens diabetes gestabiliseerd kon worden maar dat dit op het ogenblik nog niet was. We merken hierbij op dat in het medisch getuigschrift van de endocrinoloog, dokter K, van 26.02.13 geen melding wordt gemaakt van ontoereikende 'diabetesregeling en dat we niet beschikken over aanvullende medische endocrinologische getuigschriften/verslagen in dit verband (zoals bijvoorbeeld een consultatieverslag en of resultaten glycemie dagprofielen en andere uitgevoerde aanvullende onderzoeken zoals labo-analyses, urineanalyse, oogfundus,...)

Met betrekking tot de arteriële hypertensie:

'We beschikken niet over aanvullende cardiologische getuigschriften/verslagen aangaande een eventuele cardiologische herevaluatie in dit verband, zoals bijvoorbeeld consultatieverslagen cardiologie, aanvullende onderzoeken zoals ECG, echocardiografie, 24-uurs bloeddrukmeting, cyclo-ergometrie, eventueel een coronografie,...) ter staving en verdere uitwerking van de cardiologische diagnostiek en de graad van ernst en/of aangaande een eventuele lopende cardiologische opvolging.

Met betrekking tot de helicobacter pylori-positieve gastritis en maagulcus:

'er werd een biopsie genoemd doch we beschikken niet over een aanvullend anatomopathologisch verslag met betrekking tot de resultaten van deze biopsie.'

'we beschikken ook niet over aanvullende gastro-enterologische getuigschriften/verslagen m.b.t. een eventuele gastro-enterologische herevaluatie na september 2010 en een lopende gastro-enterologische opvolging en/of ter bevestiging van de noodzaak tot langdurige behandeling met PPI's:

Uit het gebrek van informatie en zich baserend op documenten die dateren van 2010, 2011, leidt de arts-adviseur, a contrario, telkens af dat er zich geen verdere evolutie zou hebben voorgedaan met betrekking tot de gezondheidsproblemen van verzoekster.

Zij vermeldt telkens zeer specifiek over welke documenten zij zou moeten beschikken, en leidt vervolgens af uit het feit dat zij deze documenten niet heeft, dat de ziekte niet verder geëvolueerd zou zijn, terwijl verzoekster nooit werd uitgenodigd bijkomende documenten voor te leggen.

Met deze a contrario-redenering schendt de tegenpartij de materiële motiveringsplicht die op haar rust.

Uw Raad oordeelde in zijn arrest van 8 april 2013 nr. 100 556:

"Daarnaast moet, ten overvloede, worden opgemerkt dat het evenmin betwist is dat aan verzoekers in het verleden een verblijfsmachtiging werd toegestaan omwille van het feit dat er bij verzoeker een vernauwing van een slagader werd vastgesteld die in de toekomst eventueel een heelkundige ingreep zou vereisen. Verweerder geeft hieromtrent aan dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is en verwijst hiervoor naar het advies van de ambtenaar-geneesheer. Deze stellingname vindt evenwel geen steun in dit advies. In voormeld advies wordt door de ambtenaar-geneesheer immers gesteld dat dat hij geen update van deze problematiek [kreeg] wat op zich niet toelaat te concluderen dat deze medische problematiek niet langer zou bestaan of er een wijziging zou zijn opgetreden waardoor niet langer een verblijfsmachtiging dient te worden toegestaan. Verzoekers kunnen derhalve ook gevolgd worden waar zij stellen dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden."

Voor bovenvermelde redenen dient de beslissing bijgevolg nietig verklaard te worden.

Het middel is gegrond."

2.2 In de nota met opmerkingen repliceert verwerende partij het volgende:

"In het enige middel stelt verzoekster de schending voor van de formele motiveringsplicht, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel en van artikel 8 EVRM.

Zij beweert dat haar verzoek tot verblijfsverlenging afgewezen werd op basis van oude medische attesten en zonder te beschikken over concrete en gedetailleerde informatie, terwijl zij niet schriftelijk uitgenodigd werd om medische documenten voor te leggen.

Zij betoogt dat zij in remissie is en dat zij voorlopig geen ziekteverschijnselen meer vertoont, zoals bevestigd door een ruggenmergpunctie van december 2012. Zij zou op drie maandelijkse controle gaan bij het Jules Bordet instituut. Zij stelt dat zij bij het toekennen van de verblijfstitel reeds in remissie was en dat er geen sprake is van een voldoende ingrijpende verandering.

Zij beweert dat de informatie uit de MedCOI-databank, beperkt zou zijn tot de theoretische beschikbaarheid van medische behandeling in het land van herkomst. Zij beweert dat leukemie, diabetes mellitus type II en HTA, niet onder de gratis gezondheidszorg vallen.

Verder stelt zij wat betreft de lijst van personen die tot een bepaalde bevolkingsgroep behoren die toegang hebben tot gratis gezondheidszorg, dat het niet duidelijk zou zijn tot welke bevolkingsgroep zij behoort. Zij beweert dat de polyklinieken in Armenië niet over voldoende insuline zouden beschikken.

Zij beweert dat er sprake zou zijn van een schending van artikel 8 EVRM, omdat zij reeds 4 jaar legaal in België

verblijft en omdat haar twee dochters hier een verblijfsrecht hebben op basis van gezinshereniging met hun echtgenoten.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing genomen werd, omdat uit advies van de arts-adviseur d.d. 5 juni 2013 blijkt dat de noodzakelijke medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is in Armenië.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden

voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan indien hij dit nodig acht de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. (...)"

Artikel 13 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de verlenging of vernieuwing van een verblijfstitel kan gebeuren op aanvraag van de betrokkene:

"§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van drie jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3, 3bis of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode wordt de toelating tot verblijf voor

onbeperkte duur voor- zover de 'vreemdeling nog' steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10.

(...)"

§ 2. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlegd of

vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel en dat de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd.

De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd. (...)"

De arts-adviseur heeft rekening gehouden met alle medische getuigschriften/verslagen door verzoekster voorgelegd ter staving van haar aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging.

(...)"

2.3 Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie haar beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Verzoekster verwijst naar de laatste beslissing tot verlenging van het verblijf, met name van 23 mei 2012. In deze beslissing kan het volgende worden gelezen:

"Om een volgende verblijfsverlenging te verkrijgen zal G. N. uitgenodigd worden ons een medisch attest dat zich opnieuw uitsprekt over de evolutie van haar ziekte alsook alle andere nuttige medische rapporten met betrekking tot de ziekte over te maken en indien nodig opgeroepen worden door de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken voor een medische herevaluatie."

Verzoekster betoogt dat er op geen enkel moment schriftelijk bijkomende medische documenten werden gevraagd. De Raad stelt vast dat een dergelijk stuk ook niet blijkt uit het administratief dossier.

In het advies van de arts-adviseur van 5 juni 2013, dat integraal deel uitmaakt van de bestreden beslissing merkt de arts-adviseur het volgende op :

"(...) We beschikken niet over aanvullende internistische (hematologische, oncologische) getuigschriften/verslagen aangaande de verdere evolutie van de beschreven hemato-oncologische problematiek onder onderhoudsbehandeling en/of aangaande het verloop van de verdere hematologische/oncologische behandeling/opvolging na november 2010. (...)"

We merken hierbij op dat in het medisch getuigschrift van de endocrinoloog, dr. K. van 26/02/2013 geen melding gemaakt is van ontoereikende diabetesregeling en dat we ook niet beschikken over aanvullende medische (endocrinologische) getuigschriften/verslagen in dit verband (zoals bijvoorbeeld (een) consultatieverslag(en) endocrinologie en/of resultaten van glycemiedagprofielen en andere uitgevoerde aanvullende onderzoeken zoals labo-analysen (HbA1c), urine-analyse, oogfundus, ...), ter

staving en verdere uitwerking van de endocrinologische diagnostiek en de graad van ernst en/of aangaande de lopende endocrinologische opvolging. (...)

We beschikken ook niet over aanvullende medische (cardiologische) getuigschriften/verslagen aangaande een eventuele cardiologische herevaluatie in dit verband (zoals bijvoorbeeld (een) consultatieverslag(en) cardiologie en/of resultaten van aanvullende cardiologische onderzoeken zoals ECG, echocardiografie, 24-uurs bloeddrukmeting, cyclo-ergometrie, eventueel een nieuwe coronarografie,...), ter staving en verdere uitwerking van de cardiologische diagnostiek en de graad van ernst en/of aangaande een eventuele lopende cardiologische opvolging. (...)

We beschikken ook niet over aanvullende gastro-enterologische getuigschriften/verslagen m.b.t. een eventuele gastro-enterologische herevaluatie na september 2010 en een lopende gastro-enterologische opvolging en/of ter bevestiging van de noodzaak tot langdurige behandeling met PPI's. (...)"

De arts-adviseur merkt in zijn advies aldus tot vier keer toe op dat hij niet over bepaalde medische gegevens beschikt. De gegevens zijn evenmin opgevraagd ondanks het vermeldde in de beslissing van 23 mei 2012 waarbij uitdrukkelijk werd gesteld dat betrokkene zou worden uitgenodigd om een medisch attest en alle andere nuttige medische rapporten met betrekking tot de ziekte, over te maken.

In de nota met opmerkingen verwijst de verwerende partij naar artikel 13 van de vreemdelingenwet waarin wordt bepaald dat de verlenging of vernieuwing van een verblijfstitel kan gebeuren op aanvraag van de betrokkene. Blijkens de stukken van het administratief dossier is de aanvraag tot het bekomen van een verlenging van haar verblijfstitel door verzoekster ingediend op 7 maart 2013. Verwerende partij kan haar bijgevolg niet verwijten geen tijdige aanvraag tot verlenging te hebben ingediend. Verzoekster heeft bovendien bij de aanvraag volgende stukken toegevoegd: een consolidatieverslag van 23 augustus 2010, een protocol van gastroscopie van 24 september 2010, een medisch getuigschrift van 26 februari 2013 van endocrinoloog Dr. K. en een medisch getuigschrift van 6 maart 2013 van de huisarts Dr. D. De arts-adviseur steunt vervolgens zijn medisch advies op voormelde stukken daarbij merkt hij evenwel tot vier keer toe op dat hij niet over bepaalde gegevens beschikt. Verwerende partij kan verzoekster evenwel bezwaarlijk verwijten niet de nodige getuigschriften/verslagen te hebben voorgelegd zonder haar uit te nodigen alle nuttige medische rapporten over te maken zoals zij initieel ook van plan was te doen luidens de beslissing van 23 mei 2012.

In voorliggende zaak, rekening houdende met de hoger vermelde gegevens, dient dan ook te worden besloten dat ambtenaar-geneesheer of de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel heeft miskend door geen bijkomende stukken op te vragen alvorens een advies te verlenen omtrent de medische situatie van verzoekster.

Daar verwerende partij zich heeft gebaseerd op een advies dat op onzorgvuldige wijze is tot stand gekomen, dient te worden besloten dat deze beslissing zelf ook met miskennen van het zorgvuldigheidsbeginsel is genomen

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel of van de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

Uit de redactie van de tweede bestreden beslissing, dit is het bevel om het grondgebied te verlaten die op 7 juni 2013 jegens verzoekster werd getroffen, blijkt dat het bevel is afgeleverd in navolging van de eerste bestreden beslissing. Na de vernietiging van de eerste bestreden beslissing bevindt verzoekster zich terug in haar rechtstoestand zoals die was vóór het treffen van de eerste thans bestreden beslissing. Zij valt dan terug op een verblijfsmachtiging met een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Men kan niet tegelijkertijd houder zijn van een beslissing die aanmaant het Rijk te verlaten en van een verblijfsvergunning die toelaat, ook al is het tijdelijk, om op legale wijze in het Rijk te verblijven. Aangezien de tweede bestreden beslissing, door de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, zijn enige en noodzakelijke rechtsgrond verliest en aangezien dit bevel werd getroffen in navolging van de eerste bestreden beslissing die met onderhavig arrest wordt vernietigd, past het ter wille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer om dit bevel uit het rechtsverkeer te halen en deze samen met de eerste bestreden beslissing te vernietigen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van 7 juni 2013 waarbij geweigerd wordt om een aanvraag tot verlenging van een machtiging tot voorlopig verblijf in te willigen, voordien toegestaan op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 juni 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN